

havn, i Kjøbstæderne eller paa Landet, i Kjøben-
 havn at oplægge og udsælge Kornvarer".
 Fremmede maae ogsaa indkjøbe dem, saa at jeg
 virkelig ikke indseer, hvad der kan være til
 Hinder for at gjøre Handelen med usformalede
 Kornvarer fri for Alle og Enhver. Naar den
 høitagtede Indenrigsminister senere har døvet
 ved de særlige kjøbenhavnske Forhold, maa
 jeg tillade mig at erindre om, at det allerede
 for over 12 Aar siden af Borgerrepræsentan-
 terne blev indstillet, at hele Torvetangen
 skulde falde bort, at en Majoritet af Magi-
 straten erklærede sig derfor, men at der var
 en Minoritet i Magistraten, der erklærede sig
 derimod, fordi den meente, at det allerede var
 „en Begunstigelse, at Handlende og Leveran-
 deurer maatte indfinde sig paa Torvet"; de
 burde efter Minoritetens Mening slet ikke
 komme paa Torvet, hverken før eller efter Kl.
 10. Dette er den gamle Ansættelse hos visse
 kjøbenhavnske Autoriteter, at det er en Be-
 gunstigelse, at visse Handlende maae købe her
 paa Torvet, og Cancelliet erklærede dengang,
 som det fremgaaer af Collegialtidendens for
 1841 Side 654, „at man maatte erkjende, at
 Placaten af 21de Octöber 1782 ikke er ind-
 skrænket til Torvetiden“, altsaa, at det virkelig
 legalt forholdt sig, som Minoriteten i Magi-
 straten havde udtalt, at det var en Begun-
 stigelse, at Handlende og Leverandører
 maatte komme paa Torvet. Iøvrigt erkjendte
 Cancelliet, at det vel kunde være med
 Foie, at Politiet anvendte disse gjældende
 Lovbestemmelser med en vis Discretion.
 Men jeg troer, at det er meget bedre at have
 saadanne gamle Bestemmelser, som, for at være
 taalelige, maae anvendes med en høj Grad af
 Discretion, end at lade dem blive bestaaende
 og overlade det til Administrationens Vilkaar-
 lighed, hvorledes den vil anvende dem. Jeg
 troer virkelig ogsaa, at man kan være fuld-
 kommen rolig med Hensyn til det Indtryk, det
 vil gjøre paa Københavns Befolkning. Kø-
 benhavns Befolkning forsyner sig ikke selv med
 at indkjøbe Rug paa Torvet. Seer man der-
 imod, hvilken Indflydelse fri Handel med For-
 nødenhedsvarer overhovedet har paa Forbru-
 gerne, saa vil man, naar man forfølger Stignin-
 gen af Prisserne i den senere Periode, see, at de

Artikler, som ere Gjenstand for fri Handel,
 have været i mindst Stigning. Man vil saa-
 ledes finde, at Fisk, Tørv, Kartofler, som netop
 ere saadanne Gjenstande, der ikke ere bundne
 til Torvet, men kjøres omkring i Gaderne, ikke
 ere stegne saa paafaldende som andre Artikler.
 Jeg troer, at det ligger i Sagens Natur, at
 den større Frihed i Omsætningen bliver til For-
 deel for Forbrugerne, og jeg troer derfor ikke,
 at der kan være nogen Tvivl om, at Køben-
 havns Befolkning vil med Rolighed see, at
 Folk fra Landet faae Lov til at sælge Korn
 paa Torvet inden Kl. 10 til Enhver, som
 vil købe det. Her er jo ogsaa flere andre
 Repræsentanter tilstede for København, som
 jeg har talt med, førend jeg indbragte Lovfor-
 slaget, og jeg har ogsaa talt med andre Rigs-
 dagsmænd, der ere bosiddende i København,
 om de end ikke ere Repræsentanter derfor, og
 de vare Alle af den Mening, at Forslaget var
 ønskeligt. Det er mig ogsaa bekendt, at flere
 Landbrugere i Nærheden af København søle
 sig trykkede ved, at de, uagtet de komme tidligt
 paa Torvet, ikke maae forhandle deres Korn
 til deres bedste Kunder før efter et vist Klof-
 slet. Jeg vil derfor ansee Foranstaltningen
 baade for uskadelig og for gavnlig.

A. Sage: Den ærede Minister har ikke
 sagt et Ord, der kunde svække min Tro paa
 det Nyttige i, at vi vedtage dette Lovforslag.
 Der er blevet gjort opmærksom paa, at jeg
 maaskee ikke fuldkommen nøiagtigt har anført
 to Ting. Den ærede Minister paastaar nem-
 lig, at der ikke bruges Procuratorer i disse Sager;
 men den ærede Minister veed ligesaa godt som
 vi Andre, at der gives Procuratorer udenfor
 Retten, som Folk meget hyppigt maae give i
 det mindste en lille Kjendelse, for at blive vej-
 ledede af dem i saadanne Sager. Dersom det
 Tilfælde, jeg anførte, og som har været at
 læse i Dagbladene i disse Dage, om en Høker,
 der blev multeret, fordi han inden den Lovbes-
 stemte Tid indsaandt sig ved en Vogn, da han
 ikke maatte komme der, for ikke at forstyrre
 eller gjøre Indgrib i den Handel, der blev
 dreven, — dersom det ikke er blevet rigtigt re-
 fereret af mig, saa er Feilen ikke min, men
 det Blads, hvori jeg har læst det.

Jung: Det er kun en ganske kort Be-